

- O iš akibis pamokino, kaip drebules šakas organišti. Nis iš bado nenuansi.

- O iš kur čia kraujas? - vis nestlyžta vilkas.

- Ogi begraučiuose drebule dantų issilaužiai. Bandyk iš tu, pamatyti, kaip iš pirmo karto bus. Vilkas tarp iš pastare. Priešais graužti drebule iš vos neukspringo. Nusispjovė vilkas iš torei:

- Geriau aš neidės vaikščiosiu, bet drebules daugiau niekada negraušiu.

Trys broliai

Gyveno karto trys broliai. Du vyresniųjų buvo fastinči, o trečias - jaunelis kvailės. Turėjo jie dar sergantį teig, kuriam prie širdies buvo jauniavusių sūnus. Jis priklauso supratu, kad po jo mirties vyresniųjų brolių noras nuskriausti kvailionės nėry. Tėvas norėjo, kad kol dar gyvas apsaugot savo mylimiausią sūnų. Gerai buvo jauniavusiom sūnumi kol tėvas buvo gyvas. Bet po jo mirties jo dienos tapo prečiau. Jis turėdavo viską dary-

ti už savo brolius, ir taip niekada jiems negirdavo. Pasinėkėti galėdavo tik su savo asilinku.

Kartą vyresniųjų brolių sunanė atsitraukti savo brolio. Jie išvare jį iš namų. Eina jaunelis su asilinku per miško iš mato tolumoje žiburieli. Princas prie to žiburių iš mato kad ten traibele. Jei jie ten, o ten senutė gyvenanti. Ji sekė jam.

- Pasilik pas manę iš tam patesiui, nes visko apie tau žinau. Žinau, kaip tau straudė broliši.

Taip jis iš pasiliuko per sūj Bobulę. Tuo laiku šali nusiaubė ligos. Išleidė visi gyventojai. Užėjo sausros iš idomiuojų jaučių. Ir kaip bebu ty keista, nei ligos, nei sausros tos vietas, kuri gyvens senutė su jauniavusiuoju broliu. Nei bado, nei ligos gyventojo jiems nedrumstė. Bet si nelaime patieta jaučių brolius. Kartą jie atklydo iš miško, kur gyveno jų brolis. Nuo to laiko jie buvo daibai pasikeitę: sublogė, sukuštę. Ir kaip tā

jaunelis buvo išėjęs pasivaikščioti. Bravetęs
tuos du žmones jis iš karto juos atpeči-
no. Jis nejautė jiems jokių paviešos, buvo ju-
jeu seniai peseilėgys. Pasivedė juos namo,
pavalydžio, pagindė. Broliai iš karto netaip-
xino savo brolio. Bet kai šis pradėjo pesa-
koti savo istoriją, jie iš sykių jie atpečino.
Broliams buvo labai gedačių dėl savo veiksmy.
Jie atsiaprasiė jaučiausiojo brolio. Savo
bedas netrukus baigėsi. Ir visi trys bro-
lių grįžo namo. Ir nuo to laiko visi bai-
mingai iš tairiasi gyveno.

Žmogus ir giltnė

- Eine karto žmogus iš susitinko gil-
tne. Giltnė Klausia žmogaus:
- Kaip laikaisi mirtingesiai?
  - Kaip metai, kritu po įamputį.
  - Klausyk, žmogau, ar negalitumei tu
man padėti?
  - Kodėl gi ne? - atsakė valstietis, - o ką

man reikės daryti?

- Nėnq dieną gausi pasaugo man
namus. Ateik pas mane po savaitės.
Taip po šeštadienį jėdu iš išsiskyrė. Prasėjo sa-
vaitė. Atejo žmogus iš giltnės namus.
Aprodė jam visus kambinius tik iš vieną
liepe nė kojos nekepti. Valstietis pažadėjo
ten neiti. Giltnė išejo savais ceikaloais, o
žmogelis persiliko giltnės namus saugeti.
Nauksto, vaiksto jis po juos, o jam tas kamb-
ony sūs galvos neišine. Taip jam nipi, tas
ten galety buti, kad giltnė uždraudė jam
ten išiti.

Nesutraukdė žmogus savo smelsumo iš iš-
iš to kambony. Jeins jis ten, ogi žiūri, kad
tas pilnos žvaikin. Nienos ilgas, kitos
trumpos bebeigiančios nulegt, o kito tik
užsidėge iš vėl užgessta. Nesuprato žmogelis
tam "tos žvaikles". Mūslė duris, o tie jau
iš giltnė bepareinanti. Pasejo ji iš klausinė.
- Ar buvo tam kambony?

Žmogelis tik linktelijo su galve. Giltnė iš